bryllupstalehjalp.dk

Kære Laura, kære Rasmus – og kære alle jer, der er her for at fejre dem

Jeg står her som forlover, men først og fremmest som en ven, der har været med helt fra introdagene på CBS.
Jeg kan stadig se det for mig: vi stod i kø til navneskilte og programhæfter, og Laura og Rasmus – som ikke kendte hinanden endnu – var allerede i gang med deres første diskussion: Hvilken kaffe var bedst.
Den dag tænkte jeg: de to har enten brug for hver sin kaffemaskine resten af livet… eller også finder de en måde at dele den på.

Ni år senere ved vi godt, hvordan det gik.
I fandt ikke bare en fælles kaffemaskine, I fandt en rytme, der er jeres.
Og den rytme har båret jer hele vejen hertil i aften.

Jeg lærte jer begge rigtigt at kende, da vi blev sat i projektgruppe.
Laura, du var altid den, der kom med overblikket, strukturen, de stille og præcise spørgsmål, der fik os andre til at holde op med at pege på problemet og i stedet begynde at løse det.
Og Rasmus, du var den, der sagde: “Hvad nu hvis vi prøver det her?” – og så grinede du på den måde, der gør det svært at sige nej.
I skabte balance fra dag ét: struktur og eventyr, empati og humor.
Det var umuligt ikke at blive smittet af det.

Jeg glemmer aldrig, da I fortalte om jeres første date.
En vinbar på Frederiksberg – selvfølgelig planlagt ned i detaljen af Laura, men med en rute hjem, der ifølge Rasmus “måske kunne inkludere en omvej”.
Hvis man ser på jer i dag, var den omvej vel resten af livet.

Efter halvandet år flyttede I sammen.
Jeg hjalp med flyttekasserne – eller rettere, jeg forsøgte at hjælpe, mens Laura

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjælp.dk

havde farvekodet etiketterne, og Rasmus havde fundet en "genial" måde at få sofaen op ad trappen uden at måle først.
Det tog os tre forsøg, men vi fik den op.
Og det, syntes jeg, var sådan et fint billede på jer: Laura, der tænker fremad og passer på, og Rasmus, der tør kaste sig ud, også når trappen ser stejl ud.
Sammen kommer I altid op.

Så kom Amsterdam.
Et fælles udlandsophold, nye gader, nye venner og nye måder at være jer på.
Da jeg besøgte jer, opdagede jeg jeres ritualer: søndagsbrunch med pandekager, snak om ugen, planer for den næste.
Og den stille måde, I kiggede på hinanden på, når I troede, ingen så det.
Jeg så også jer i løbesko, side om side langs vandet, samme tempo, samme mål i horisonten.
I træner ikke bare ben – I træner tålmodighed, vedholdenhed og glæde i det gentagne.
Det er gode muskler at tage med ind i et ægteskab.

Og så – på en bro over kanalerne – faldt du på knæ, Rasmus.
Du havde den der glimt-i-øjet-ro, som du tager frem, når noget er rigtigt vigtigt.
Og Laura, du sagde ja med den samme varme og ro, som du altid giver os andre.
Når jeg tænker på den bro, tænker jeg, at den var det perfekte sted:
En bro forbinder to sider – præcis som I to altid har forbundet struktur og eventyr, planer og spontanitet, hjerte og humor.

Laura, du er en af de mest empatiske mennesker, jeg kender.
Du ser mennesker, før du ser opgaver.
Du er den, der rækker ud, der husker detaljen, der spørger "hvordan har du det – sådan rigtigt?" og venter på svaret.
Du skaber ro, så andre tør være sig selv.
Det er en gave – og Rasmus, du har altid forstået at værne om den.

Rasmus, du er eventyrlysten og humoristisk på den måde, der får os alle

sammen til at trække veiret lidt friere.
Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
Du minder os om, at det bedste ofte ligger lige uden for komfortzonen.
Og samtidig er du grundig i din kærlighed.
Du joker, ja – men du står der, når det gælder.
Du finder veje, når vi andre ser stopskilte.
Det er også en gave – og Laura, du har gjort den endnu stærkere.

Sammen er I et hold, der planlægger rejser med minutiøs kærlighed:
Rejsedokument i tre faner, farvekoder, og så lige Rasmus' "hemmelige rute" til isbutikken, som altid viser sig at være højdepunktet.
Sammen løber I halve maraton – ikke for at slå hinanden, men for at holde tempoet for hinanden.
Sammen laver I søndagsbrunch som om det var en lille højtid hver uge.
Det er sådan, man bygger et hjem: ikke kun med flyttekasser og møbler, men med ritualer, der siger "her hører vi til".

Jeg føler mig heldig over at have skrevet speciale med jer.
Det var intenst, sjovt, kaotisk og meningsfuldt – lidt ligesom livet.
Når vi blev trætte, holdt Laura os på sporet.
Når vi blev for seriøse, fik Rasmus os til at huske at grine.
Og når det hele var ved at køre af sporet, opdagede vi, at det egentlig var lige dér, de gode idéer boede.
Jeg har lært meget af jer – om arbejde, om venskab, og om at finde en balance, der holder.

Hvis jeg må give jer et ønske med:
Bliv ved med at vælge hinanden på den måde, I gør.
Bliv ved med at tage de små ritualer alvorligt – brunchen, løbeturen, håndtrykket, når dagen starter.
Bliv ved med at planlægge med Lauras ro og kaste jer ud med Rasmus' mod.
Og når livet en dag føles som en sofa, der ikke vil op ad trappen – så husk, at det lykkes i tredje forsøg, hvis man løfter sammen, griner undervejs og ikke giver op.

I har altid været gode til at se fremad.
Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk
I aften vil jeg også gerne se tilbage et øjeblik:
Til den vinbar på Frederiksberg, hvor to mennesker fandt en samtale, de ikke ville afslutte.
Til projektlokalet, hvor en gruppe blev til et venskab.
Til Amsterdam, hvor en bro blev til et løfte.
Og til nu – hvor det løfte bliver jeres liv.

Laura og Rasmus, tak fordi I har ladet os være med på rejsen.
Tak for jeres varme, jeres klogskab og jeres smittende glæde.
I gør verden omkring jer blødere og modigere på samme tid.

Kære gæster, det er en bryllupsmiddag.
Må jeg bede jer alle om at løfte jeres glas

For Laura og Rasmus
For kærligheden, der planlægger og drømmer
For venskabet, der løber ved siden af og holder tempoet
For et liv, hvor hverdagens ritualer bliver til jeres største eventyr

Skål!

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjalp.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbryllupstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk